

"TKP'nin Sesi"

1 Ocak 1981 Perşembe

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. 1980 yılında işçi hareketi
1. Lanta rozullarında demokrasi güğelinin sadas olanaqları (öm.)
2. Ekonominin bir yılı, ya da "25 Ocak kararları"
3. (TKP'nin Sesi'den tekrar) Bunalım içinde emperyalizm (21.12.80)
4. Küba devriminin 22 yılı
5. "Atılım" gazetesinin 1 Ocak 1981 sayısı çıktı /Ayd/
) _____

Spikerler: Necmi ve Ömer

"TKP'nin Sesi"

1.Ocak 1981 Ceng.

EKONOMİ'NİN BİR YILI, YADA "25 OCAK KARARLARI"

1980 bitti, 1981'e giriyoruz. Geride bıraktığımız yılın ekonomik yaşamının iki karabasanı bu yıl da bütün ağırlığıyla karşımızda. Bunlardan biri, giderek derinleşen ekonomik bunalım, diğeri ise, buna sınıksı bağlı olan "25 Ocak Kararları".

İkisi birbirine şundan bağlı. "25 Ocak Kararları", bunalımı tekeller emperyalizmin işbirlikçisi yararına çözmek için hazırlanmış bir ekonomik önlemler dizisi. Öte yandan, bu ekonomik önlemlerin bir yıllık uygulaması, bugüne kadar, bunalımı daha da derinleştirmekten başka bir sonuç vermedi. Öylesine vermedi ki, başlangıçta bu kararları elbirliğiyle alkışlayan ve canla başla destekleyen tekelci burjuvazi bile bugün bölünmüş durumda. Örneğin, Türkiye'de ikinci büyük tekelci grup olan Sabancı grubu, "25 Ocak Kararları"nın başarısız olduğunu açıkça ilan ediyor ve Turgut Özal'a çatıyor. Buna karşılık, Koç grubu "25 Ocak Kararları"nın ve T. Özal'ı savunuyor. Tekelci burjuvazinin sözümona beyni

TÜSİAD bile bölünmüş durumda. TÜSİAD'ın son Raporu "25 Ocak Kararları"nın başarısızlığını gösteriyor ve 1980 yılının tam bir yıkım yılı olduğunu ~~xxxxi~~ ister istemez kabul ediyor.

"25 Ocak Kararları"nın bu bir yıllık uygulamasının, tekelci burjuvazi arasında bile bu denli gelişmeler yaratması, bu kararların kendi mantığı içinde bile başarısızlığını kanıtlıyor.

Diğer yandan, "25 Ocak Kararları"nın 1980 boyunca işçi sınıfımıza, halkımıza getirdiği yıkıcı sonuçlar ise apaçık ortada. Dayanılmaz duruma gelen yaşam pahalılığı, korkunç boyutlara varan işsizlik, yarına duyulan büyük korku ve güvensizlik. Bütün bunlar ise, bu kararların doğal, kaçınılmaz sonuçları. Temel mantığı. Çünkü, "25 Ocak Kararları" ekonomik bunalımı, işçi sınıfının, halkın sırtına yükleyerek gözmeyi amaçlıyor.

İşte bütün bu nedenlerden dolayı, 1980 yılını, ekonomik yaşam açısından, "25 Ocak Kararları"nın uygulanması ile daha da derinleşen

Üretimdeki bu çöküş, işsizlik felaketinin gıg gibi büyümesine yol açtı. Türkiye'de 1980'de çalışabilir nüfusun %21'ni aşkın bölümü açık işsiz. Gizli ve geçici işsizler de buna eklenirse, çalışabilir nüfusun her yüz kişisinden yaklaşık kırka yakını ülkemizde işsizlik felaketi ile karşı karşıya.

Enflasyon 1980'de %100'ü aştı. Yine Devlet Planlama Teşkilatı, gizli bir raporunda, bu oranın %150'ye yaklaştığını açıklıyor. Hemen hangi mal yada hizmeti alırsanız alın, hepsinin fiyatı son bir yıl içinde patlamalı bir biçimde yükseldi. Örneğin, 1979'da 17 lira 25 kuruş olan toz şeker 1980'de %248 artarak 60 liraya yükseldi. Vita yağına 1979 yılında 36 lira 75 kuruş veriyorduk, bir yıl içinde Vita yağının fiyatı ~~xxx~~ %226 dolayında artarak 120 liraya ulaştı. 1979'da 20 lira olan makarna 1980'de %110 artarak 42 liraya fırladı. 1979'da 12 liraya aldığımız soğanı bugün 50 liraya alıyoruz. Yani soğan fiyatı bir yılda %317 artmış. Süt için 1979'da 33 lira ödüyorduk, bugün

lasına yükseltilerek, bu para bolluğu içinde küçük ve orta sanayiciyi, esnaf ve zanaatkarı ~~bir cendere gibi ezerek suyunu çıkaran~~ bir para darlığına yol açıldı.

Fakat iş bu kadarla da bitmedi. Döviz kurlarının serbest piyasaya göre ayarlanarak dalgalanmaya bırakılması sonucu, türk lirası 1980 yılı içinde tam 14 kez devalüe edildi. Örneğin bir Amerikan doları, 1980 başında 70 lira iken, bugün 89 lira 25 kuruş. Bir alman markı 1980 başında 70 lira iken bugün 89 lira 25 kuruş. Bir ingiliz sterlingi 1980 başında 159 lira 50 kuruş iken şimdi 210 lira 12 kuruş. Ve bu durum diğer bütün önemli dış paralara göre aşağı yukarı aynı.

Bu gelişim, herşeyden önce dış ticaret açıklarının hızla büyümesine yol açtı. 1979'da 2,8 milyar dolar olan dış ticaret açığı 1980'de 4,1 milyar dolara yükseldi. Doğal olarak böylesi bir durum dış borçlanmaları daha da kamçılıyor. Türkiye'nin 1980 yılı sonunda dış borçları 20 milyar doları aşıyor, faizleriyle 25 milyar dolara

ulaşıyor.

Şimdi şöyle bir sıralayalım:

Türkiye 1980 sonunda:

- ekonomik büyüme hızı en fazla gerileyen ülkelerin en başlarında,
- işsizlerin sayısı en fazla olan ülkelerin en başlarında,
- enflasyon hızı en yüksek olan ülkelerin en başlarında,
- parası en çok ve en hızlı değersizleşen ülkelerin en başlarında,
- dış ticaret açığı en fazla olan ülkelerin en başlarında,
- dış borçları en fazla olan ülkelerin en başlarında geliyor.

Bütün bunlara karşın Turgut Özal, yani bu durumun başlıca mimarlarından, tekellerin ve emperyalistlerin kilit adamı Turgut Özal "Ekonomik programın başarılı olmadığını öne sürmek için insanın ya cahil yada kasıtlı olması gerektiğini" söylüyor.

İşte ortadaki durum. İşte Özal'ın sözleri.

Bir atasözümüz şöyle diyor: "Keçinin meşeye ettiğini, kılı derisine eder".

Özal gibi teke^{le}lerin ve emperyalistlerin usakları hiç merak etmesinler. Ülkemize, ekonomiye, halkımıza acımasızca indirdikleri bu darbeler karşılıksız kalmayacak, er yada geç, bunların hesabı sorulacaktır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"TKP'nin Sesi"

Yazı:

1 . 1 . 1981

~~10.11.1980~~ Ayd.

D.D. TKP MK organı

"Atılım" gazetesinin 1 Ocak sayısı çıktı

Başyazı "Yeni Yıl" başlığını taşıyor. Cuntanın yarattığı tehlikelere değiniliyor, demokrasi güçleri eylem birliğine çağrılıyor.

"Son gelişmeler", "tekellerin durumu", "dış politikada" ve "eylem birliği" başlıklarını taşıyan bir *sıra* yazıda, *son* haftalardaki gelişmeler gözden geçirilerek, ortamın *çelişkinliği*, karmaşıklığının arttığı, egemen güçlerin iç çelişkilerini *n* derinleştirdiği gösteriliyor. Buna karşılık bir muhalefet hareketinin de biçimlenmesi *süreç*ine işaret ediliyor. Demokratik güçlerin eylem birliğinin önemi vurgulanıyor. Sonucu, demokrasi güçlerinin birliği belirleyecektir! *duyuyor.*

"24 Ocak Programı iflas etti" , "Yeni devresel bunalım ve Türkiye", "Yıkım durdurulamaz mı?" Başlıklı yazılarda, *Özal* programının

iflası, ve kapitalizmin uluslararası bunalımının Türkiye'ye etkileri inceleniyor, halkın içine düştüğü düşürüldüğü yoksulluk ve yıkım koşullarında bugün ivedilikle alınması zorunlu olan yakıcı, yaşamsal önlemler gösteriliyor.

" İşçi haklarına saldırılar" yazısında, cunta hükümetinin işçilerin yaşam koşullarını ve demokratik haklarına utanmazca saldırıları ortaya konuyor, işçi sınıfını bölme tuzakları açığa çıkarılıyor. Sendikal haklara saldırıların ele alındığı "Birliksiz işçi işçi değildir" yazısında da, savaşımında birlikte hareketin, ne yapılacaksa birlikte yapılmasının, dirimsel önemi belirtiliyor.

"Lenin köşesinde" din sorunu yer alıyor ve "Dinsel gericilik ve dindar yığınlar" yazısında komünistlerin dinsel gericiliğe karşı barışmaz, ilkel tutumu ile ,dindar emekçilerle ilerici amaçlarda bağlaşıklık sorunu ele alınıyor.

" Günümüzde Kemalizm" yazısında, Kemalizmin geçirdiği evrim ve

günümüzde Kemalistlerin karşı karşıya kaldıkları, seçmek durumunda oldukları alternatifler belirtiliyor.

"Orduda faşist tehlike", yazısında, cunta içindeki kanatlar arasında çatışmalar ve faşist bir darbe tehlikesi ele alınıyor. Bunun karşısında cuntayı desteklemenin çözüm olamayacağı, tersine, bunun faşist tehlikeyi arttırdığı gösteriliyor. Tüm yurtseverler, faşistleri ve onlara kanat geren çevreleri açığa çıkarmaya çağrılıyor.

"İşkencelere karşı savaş güçleniyor" yazısında, İşkencelere karşı çıkışların yaygınlaştığı, belli başarılar elde ettiği gösterilerek, demokrasi çevreleri insanlık suçu olan işkencelere karşı savaşıma çağrılıyor.

"Parti yaşamı" sayfasında, "Küba KP'nin 16. Kongresi" haberi, "Atılım'ın 8. savaş yılı" yazısı, ve "Ajitasyon, propaganda ve özdeneyim" yazısı yer alıyor.

Uluslararası sorunlarda, "Sovyetler Birliği'nin barış politikası ve Türkiye" yazısında, özellikle ~~Breznev~~ Breznev yoldaş'ın Orta Doğu ve Basra bölgesine ilişkin barışçı önerileri vurgulanıyor, Türkiye'nin önündeki tek gerçekçi alması için yumuşama politikası olduğu belirtiliyor.

"Varşova Paketi toplantısı" yazısında da, Moskova toplantısı ele alınıyor, özellikle Polonya'daki karşı devrimcilerin provokasyonlarına ve emperyalizm-in demagojilerine toplantıda verilen yanıt ortaya konuyor.

KÜBA DEVRİMİNİN 22 YILI

1 Ocak 1959 Küba devriminin, Küba halkının, ABD emperyalizmi ve onun kuklası Batista rejimine karşı utkusunun yıl dönümüdür.

Küba halkı, Kübalı devrimciler Amerika anakarasında ilk kez sosyalizmin bayrağını yükselttiler. Bugün sosyalist Küba dünya sosyalist sisteminin ABD'nin kapı eşliğindeki yıkılmaz bir kalesidir.

Küba devrimi dünyanın en uzak köşesindeki halkların ve devrimci hareketlerin, başta SSCB olmak üzere, dünya sosyalist sisteminin enternasyonalist dayanışmasına güvenebileceğinin en paklak kanıtıdır. Böylesi bir dayanışma ve yardım olmaksızın utkunun kalıcı olamayacağını gösteren somut bir örnektir.

Küba devrimi, emperyalist güçlerin her türlü baskı ve tehditlerini boşa çıkararak ulusal ve toplumsal kurtuluşa kavuşulabileceğini kanıtlıyor.

Küba'da sosyalist kuruculuk, 22 yıl gibi kısa bir sürede yaşamın her alanında parlak başarılar elde etti. Sosyalist Küba'nın başarıları, sosyalizmin kapitalizme üstünlüğünü bir kez daha kanıtlıyor. Yapılacak kısa bir karşılaştırma bile ABD emperyalizminin, Brezilya mucizesi gibi yaldızlı kılıflar içinde yutturmaya çalıştığı kalkınma modellerinin boşluğunu apaçık sergiliyor.

İşte bu iki ülke, iki kalkınma yolu: Birisi Brezilya, öteki Küba

. Brezilya Latin Amerikanın yarısını kaplayan zengin hammadde kaynaklarına ve 110 milyon nüfusa sahip büyük bir ülke.

Küba onun yanı başında, küçük bir ada. Doğal zenginlikleri sınırlı, 10 milyon nüfuslu.

- Brezilya emperyalizme bağımlı, kapitalist bir ülke. Küba bağımsız ve sosyalist bir ülke.

7 Brezilya 15-20 yıldır, IMF'lerin, Friedmanların dayattığı

ekonomik politikayı izliyor. Kapitalist yoldan kalkınmaya çalışıyor.

Küba 22 yıldır, sosyalist kuruculuk yolunda ilerliyor.

- Brezilya emperyalist kredilere ve tekellere dayanıyor.

Sosyalist Küba, ekonomik abluka altında. Sosyalist ülkelerin kardeşçe dayanışmasına, karşılıklı yarara dayalı yardımlarına dayanıyor.

- Brezilya yaklaşık 20 yıldır, emperyalizm ve işbirlikçi tekellerin kuklası gerici bir diktatörlük altında. Zindanlar işçi ve emlekçilerle dolu. Özgürlük ve demokrasiden eser yok.

Sosyalist Küba'da 22 yıldır egemenlik işçi ve emekçi halkta. Bu özgürlük adasını işçi sınıfı yönetiyor. Küba'da zindanlar sadece halk düşmanları, sömürücü ve soyguncular için.

- Brezilyada sömürüyü savunmak serbest, demokrasiyi, sosyalizmi savunmak, sömürüye karşı çıkmak suç.

Küba'da, sömürüyü, emperyalizmi savunkak, sömürü, soygun yapmak suç.

İşte sonuç:

Brezilya'da, çalışabilir nüfusun % 23'ü ise işsiz. Küba'da işsizlik yok.

Brezilya'da nüfusun % 1'ini oluşturan bir avuç sömürücünün ulusal gelirden aldığı pay nüfusun yarısını oluşturanların aldığından çok.

Küba'da sömürücü yok. herkes emekçi. Ulusal gelirden emeğine göre pay alıyor.

- Brezilya'da nüfusun % 60'ı okur yazar değil. Küba'da okuma yazma bilmeyen yok. adam başına/6 kitap düşüyor.

- ~~Rik~~ Brezilya'da gerçek ücretler son 15 yılda % 30-50 düştü. Küba'da 22 yıldır gerçek ücretler sürekli artıyor.

- Brezilya'da her 10.000 kişiye 2 doktor, Küba'da ise her 626 kişiye 1 doktor, her 260 kişiye 1 dişçi düşüyor.

- Brezilya'da her 1.000 kişiye 2 hastane yatağı, Küba'da

her 1.000 kişiye 5 hastane yatağı var.

- Brezilya'da ortalama insan ömrü 50 yıl, Küba'da 70 yılı aşıyor.

- Brezilya'nın ithalatı, ihracatından fazla, Küba'da ihracat, ithalattan fazla.

- İşte iki ülke, iki sistem, iki dostluk. Sonuç apaçık ortada.

Birisi emperyalizme bağımlı kapitalist gelişmenin Brezilya mucizesi, diğeri, SSCB ve dünya sosyalist sisteminin yardımıyla sosyalizmin Küba'da daha ilk 22 yıldaki meyveleri. Şimdi Küba Küba Komünist Partisi öncülüğünde, sanayileşme ve emek verimliliği ni arttırma yolunda yeni adımlar atmaya hazırlanıyor. Halkın refahını, sosyalist demokrasiyi yeni düzeylere yükseltmeye yöneliyor.

Sosyalist Küba Amerika anakarası halklarına ve devrimcilerine eşsiz bir güç ve esin kaynağı oluyor.

İşte bu nedenlerle başta ABD olmak üzere emperyalist güçler sosyalist Küba'ya derin bir kin duyuyor. Küba'ya karşı yıllardır ekonomik abluka, yalan ve askersel tehditten oluşan isterik bir kampanyayı ardıcıl sürdürüyor. Küba'ya karşı komplolar düzenliyor.

Ama güneş balçıkla sıvanmıyor. Küba halkının devrime, sosyalizme bağlılığı ve savaşım kararlılığı tüm komploları boşa çıkarıyor.

Devrimci fikirler, devrimci savaşlar Karayiplerde ve Latin Amerika'da her gün daha çok yükseliyor. ~~Mex~~ Nikaragua ve Grenada halklarının utkusu bunun en açık örneğidir. Küba bu anakarada artık yalnız değildir. El Salvador halkı utku yolunda çetin savaş veriyor.

Proleter enternasyonalizmi okulunda yetişmiş Küba'lı komünistler ve Küba halkı, proleter enternasyonalizmine bağlılığın somut ve seçkin örneklerini veriyor. Küba, Asya, Afrika, Latin

da
Amerika/halklara, kurtuluş savaşçılarına enternasyonalist yardım elini uzatıyor. Onbinlerce Kübalı işçi, uzman ve savaşçı oralarda enternasyonalist görevlerini büyük bir özveriyle yerine getiriyor.

Küba bağlantısızlar hareketi içinde sahip olduğu saygınlık ve etkinlikle, ulusal kurtuluş hareketleriyle, dünya sosyalist sistemi arasındaki bağlaşıklığı geliştirmekte önemli katkılarda bulunuyor.

Küba devriminin utkusu, kardeş Küba halkının ve komünistlerinin savaşımı ve kazanımları, Türkiye devrimcilerinin ve halka için de büyük bir güç ve esin kaynağıdır.

Türkiyeli komünistler, Hoze Marti'nin ülkesinde, bu özgürlük adasında Kübalı işçilerin, köylülerin, balıkçıların yaşadığı mutluluğu ve kazanımları, Türkiye halkına anlatmayı her zaman devrimci bir görev biliyor.

İşçi haklarına saldırılar

İşçi sınıfı, emekçiler çok yönlü saldırılar altında. Partimizin en baştan vurguladığı şu gerçek bugün tüm ağırlığıyla kendini ortaya koydu: Cunta hükümetinin de sürdürdüğü Demirel'lerin, Özal'ların ekonomik politikasının tek amacı, bunalımın yüklerini emekçilere aktarmaktır. Bunalımın derinleşmesi sürüyor. Kaynakları kuruyan tekeller biryandan birbirleriyle vuruşuyorlar, öte yandan hep birlikte en kolay uzanabilecekleri kaynak olarak gördükleri işçilerin, memurların, köylülerin ceplerine el atıyorlar. Halkın yaşam koşullarına yönelik saldırılar dev boyutlara vardı.

Zamlar birbirini kovalıyor. 450 bin işçiye ilgilendiren toplu sözleşmeler sürüncemede bırakılıyor. Cunta hükümeti "emsal sözleşme" diye bir yasayla ücret artışlarını % 80 ile sınırlamak istiyor. Çok sayıda işverenin, birçok kamu işletmesi de içinde, grevleri yasaklanan işçilere cuntanın verdiği % 70'lik ücret artışını bile uygulamamasına göz yumuluyor. İşverenlerin SSK'ya olan 20 milyarlık borçları dururken, şimdi işçilerin doktor ve ilâç için SSK'ya para ödemelerini getirecek ve sigorta primlerini artıracak yeni bir yasa hazırlanıyor.

Bu kaba, açık saldırıların yanısıra, işçi sınıfını bölmeye, onu öteki emekçi kesimlerinden yalıtmaya yönelik ince taktikler de uygulanıyor. Hükümet yeni vergi yasasına bir madde ekliyerek, işçi ve memurların vergilerinde bir ölçüde indirim sağlayacak olan yeni yasa-
dan, sözleşmelerini 12 Eylül devirmesinden önce yapmış olan işçilerin yararlanmasını önledi. Böylece toplu sözleşmelerini devirme öncesi ve sonrası yapan işçiler arasında bir ayırım sokuluyor. Bu uygulama 12 Eylül öncesi sendikal savaşımla hak elde etmiş işçileri bir anlamda cezalandırarak, işçileri sendika ve grev kavramından soğutmayı da amaçlıyor.

Öte yandan cunta çıkardığı bir kararname ile işten çıkarmaları sınırladı. İşçilere görünüşte bir iş güvencesi sağladı. Ama Sıkıyöne-

tim komutanlarına politik ve sendikal olarak aktif olan işçileri, bilinçli işçileri işten çıkarma hakkı verdi. Böylece bilinçli işçileri geniş işçi yığınınından yalıtlamaya, işçileri bir de böyle bölmeye çalışıyorlar. Cunta erki aldığı ilk gün DİSK'i kapatıp, Türk-İş'i açık bırakarak işçi sınıfının bölünmüşlüğüne artırmaya özel bir önem verdiğini göstermişti. İşçi sınıfı ile memurlar arasına yapma ayırımlar sokma çabaları da bu plânın başka bir yanını oluşturuyor. "Yokolan orta sınıfı kurtarma" edebiyatı altında yürütülen girişimler işçi sınıfı ile memurlar ve aydınlar arasındaki savaşım bağlaşıklığını önlemeyi amaçlıyor.

"Birliksiz işçi işçi değildir"

Cuntanın çıkaracağı sendikalar ve grev yasalarının burjuvazinin çıkarlarına uygun olması yolunda çok yönlü çabalar harcanıyor. Tekellerin, işveren örgütlerinin tüm bu saldırıları karşısında Türk-İş'in başındaki sarı sendikacılar haince sessiz kalıyorlar.

Öte yandan DİSK yöneticileri ve 600'ü tutuklu 2000'e yakın işçi ve sendikacı hakkında 141. ve 146. maddeden soruşturma yürütülüyor. İşbirlikçi tekelci burjuvaziⁿⁱ en gerici kesimi, "Tercüman" gazetesi aracılığıyla kaba bir antikomünizm ile DİSK yöneticilerine, sınıf sendikacılığı hareketine yönelik saldırıların daha da yoğunlaştırılmasına çalışıyor.

Sınıf düşmanının bu çok yönlü saldırılarına, kaba ve ince, sert ve liberal yöntemleri birlikte uygulayan politikasına karşı savaşım, ilkeli ve esnek, ardıcıl çabalar gerektiriyor. İşyerlerinde fabrikalarda, açık kalan sendikalarda, işçi semtlerinde, memurlar arasında bu yoğun saldırılara karşı tepkiler artıyor.

İşçilerin kaderini çelik tellerle birbirine bağlayan sorunların sayısı her gün daha da artıyor. İster DİSK, ister Türk-İş' üyesi olsun, CHP'li, AP'li, MSP'li hangi politik görüşten olursa olsun tüm işçilere çıkarlarının ortak olduğunu, ancak birlik içinde savaşım verilirse

aydınlık bir geleceğin yolunun açılabilceğini göstermenin, direnmenin, savaşım vermenin olanaklı olduğunu onlara somut yaşam pratiklerinde kavratmanın olanakları artıyor.

Burada kilit sorun sınıf sendikacılığı hareketinin birliğini korumak ve güçlendirmek sorunudur. Ne yapılacaksa birlik içinde yapılmalıdır ve birliği daha da güçlendirmeyi amaçlamalıdır. Güncel görev budur. Sınıf sendikalarının kapatılmış olması, birçok yönetici ve birlinçli işçinin tutuklanmış olması buna engel değildir.

12 Eylül devirmesinden hemen sonra Maden-İş üyelerinin grevlerini cuntanın emirlerine uymayarak bir gün daha uzatarak direnmeleri cunta koşullarında da birliğin korunabileceğini ve işçilerin birlik içinde davranmasının olanaklı olduğunu gösterdi. Şimdi hedef bu birliği olabildiğince yaygınlaştırmaktır.

İşçilerin birliği yolunda, sendikal savaşımın, ekonomik haklar için savaşımın, demokrasi için savaşımın serpilip gelişmesi için atılacak her adım geçmiş yılların deneyimleri üzerinde yükselmesi zorunludur. Sınıf sendikacılığı hareketi böyle yaşayacaktır. DİSK üyesi işçiler her olanakı kullanarak Türk-İş üyesi sınıf kardeşlerine, sendikasız işçilere ulaşmalı, onlara kendi savaşımalarının engin deneyimlerini iletmelidirler. Tutuklu ve işten çıkarılmış işçilerle dayanışmanın örgütlenmesi, işçilerin sendika ve grev, sınıf savaşımı gibi konulardan soğutulması için egemen güçlerin attıkları açık-örtülü adımlarının boşa çıkarılması için yoğun bir çaba harcamak ve her fabrikadan, her işyerinden "Bunalımın yükünü taşımayacağız!", "DİSK'e-Sendikacılara Özgürlük!", "Eksiksiz sendikal haklar!" belgilerini yükseltmek, işçilerin birliğini bu somut istemler çevresinde örmek gerekiyor.

"Kaderimiz Ortaktır-Birliksiz İşçi İşçi Değildir". Her işçiye bu sözün anlamını kavratmalıyız. İşçi sınıfı, üzerine yüklenen düşmanı ancak böyle püskürtebilecektir.

TKP'nin Ses

1. 1. 1981
10.10.1981 Engin

BARIŞ VE SOSYALİZM İÇİN İLERİ!

Değerli dinleyiciler, 1980 yılı tüm dünyada hareketli, çatışmalı ve zorlu bir yıl oldu. ~~Kimi~~ Barış ve sosyalizm güçleri, kimi yerlerde geçici olarak duraklamak, güç toplamak zorunda kaldılar. Kimi yerde yeni yeni önemli konumlar kazandılar. Tüm bunları değerlendirirken, 1980 yılına geriye dönüp de baktığımızda tek bir gerçek çıkıyor ortaya: tüm önceki yıllarda olduğu gibi, 1980 yılı da, emperyalizmin gerilediği, barış ve sosyalizm güçlerinin, ilerici insanlığın ileri adımlar attığı bir yıl oldu.

* 1980 yılına Demirel'in azınlık hükümeti döneminde giren, yıl sonunda ise askersel cuntanın koşullarında bulunan Türkiye basınında ~~azınlık~~ olarak 1980 yılı nasıl yansıtıldı? Emperyalizmin, ülkemizdeki gerici güçlerinin güdümündeki tekelci basın 1980 yılına, tüm dünyadaki benzerleri gibi, Afganistan yaygarasıyla girdiler. 1980 yılına ise Polonya yaygarasıyla tamamlıyorlar. Arada geçen süre içinde

tekelci basında manşetlere çekilen dış olaylar şunlardı: ABD'nin İran'a askersel karışmaya kalkışması (bu karışma denemesi, başarısız kaldı), sosyalist Vietnam'a ve sosyalist Küba'ya karşı anti-komünist provokasyonlar ve propaganda kampanyaları, anti-sovyetizm ardına sığınarak Tito'nun ölümünden yararlanıp Yugoslavya'nın içişlerine karışma denemesi, Bolivya'daki Amerikancı kanlı ~~devrim~~ devirme, Güney Kore'de Amerikancı askersel diktatörlüğe karşı halk ayaklanmasının kanlı bir biçimde bastırılması, El Salvador'da baş piskopos ~~San~~ Romero'nun katli ve savaşın sürmesi. Kuşkusuz bunlar, 1980 yılının tüm olayları, 1980 yılını yansıtan ~~tek~~ başlıca olaylar değil. Ancak tüm bu manşetlere bakılıp insanların kafasında şöyle bir soru uyandırılmak isteniyor: "1980 yılı yalnızca olumsuz gelişmelerle dolu bir yıl oldu."

TKP'nin programında şöyle deniyor: ^(*)Çatışmanın başlıca niteliği, karşıt iki toplum sisteminin, kapitalizmle sosyalizmin savaşımıdır. Bu çatışma alanı bütün dünyadır, toplum yaşamının bütün temel alanları, ekonomi, politika, ideoloji ve kültürdür. İnsanlığın, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimiyle Rusya'da başlayan sosyalizme geçişi, halkların ezenlere, sömürenlere, onların hükümetlerine, özellikle, yeryüzünde

gericiliğin jandarması, en güçlü emperyalist devleti olan Birleşik Amerika'ya karşı yürüttüğü çetin savaşlarıyla gerçekleşiyor. "Evet, D.D. TKP'nin programında böyle deniyor. 1980 yılı, bu bakımdan bir istisna değildir. Peki, 1980 yılında gözlenen nedir?

1980 yılında gözlenen, daha da netleşen şudur: Emperyalizm, dünya çapında gerilemesini durdurmak, yitirdiği konumları geri kazanmak için uluslararası yumuşama politikasından, uluslararası çatışma politikasına, silahlanmayı yeni bir evreye yükseltme politikasına, barış ve sosyalizm güçlerine, ilerici insanlığa karşı genel bir saldırı politikasına yöneldi. TKP MK'nin Mayıs 1980 Plenumunda İ. Bilen yoldaşın belirttiği gibi, "uluslararası gericilik, emperyalistler, en başta yayılcı Amerikan çevreleri ve NATO'ya egemen güçler barış ve yumuşama sürecini baltalama eylemlerinden hiçbir zaman geri durmadılar." Çünkü D.D., 70'li yılların başlarında emperyalizm dünya üzerindeki karşılıklı güçler ilişkisi ~~sonu~~ sonucu yumuşama politikasını kabul etmek zorunda kalmıştı. Sovyetler Birliği başta, sosyalist

 ülkeler topluluğunun artan gücü,ardıcıl Leninci Barış Politikası sonucu, bu gerçeği kabul etmiş,bunda sosyalizmin ekonomik,politik ve askersel gücünün önemi büyük olmuştu.Emperyalizm,yumuşama politikasını ele alırken,bu arada, bir takım umutlar da beslemişti.Bunların başında,"barış içinde sosyalist ülkelerin iç işlerine karışmak,sosyalist ülkeler arasındaki birliği ve enternasyonalist dayanışmayı bozmak ve dünya komünist hareketinin parçalamak gibi umutlar da yer alıyordu.Oysa emperyalizmin tüm bu umutları gerçekleşmedi.Tersine,70'li yıllar TKP MK Mayıs 1980 Pelunumunda da saptandığı gibi " Sovyetler Birliği'nin, dünya sosyalist sisteminin daha da güçlendiği yıllar oldu.Bu dönemde dünya devrimci süreci yeni başarılar kazandı."Kapitalist lkeler işçi sınıfı ve demokrasi hareketi,ulusal kurtuluş savaşları yeni kazanımlar elde ettiler.Oysa kapitalist dünyada bunalım,işsizlik,enflasyon,yıkım,yokluk,açlık ,her gün uę veren sayısız sorun vardı.~~İşte 1980 yılı,emperyalizmin tüm bunların üstesinden gelebilmek için, dünya üzerinde oluşan karşılıklı güçler ilişkisini "kaba kuvvet" ve silahlanma aracılığıyla değiştirebilmek için yeni ve fakat insanlık için tehlikeler~~

yeniden sahte umutlara kapıldığı, ancak bu arada insanlığı geleceğini tehdit anlamına gelen ölüde silahlanmayı tırmadığı

. 5) İşte 1980 yılı, emperyalizmin dünya çapında gerilemesine son vermek umuduna kapılarak, "kuvvet politikası" na geri döndüğü, çatışmalar körüklediği, silahlanmayı tırmadığı, dünya çapında barış ve sosyalist güçlerine karşı saldırıya y'eltendiği yıl oldu. Bu saldırılar ise, hiçbir biçimde emperyalizmin güç kazandığı, öne geçtiği biçiminde yorumlanamaz. Bu, TKP MK 'nin 1980 Mayıs Plenumunda belirtildiği gibi "emperyalizmin, başka ülkelere egemen olma olanakları daraldıkça, saldırganlığının arttığı biçiminde yorumlanabilir. Bu, ~~saldırının~~ ejderhanın, ~~can~~ ~~geçişirkenki~~ tekelci kapitalizmin, ~~can~~ gelişirken x karşıtlarına umutsuzca ve var gücüyle saldırmasıdır. Ama bu saldırıların, dünya barışı açısından, halkların güvenliği açısından büyük tehlikeler taşıdığını görmezden gelmek ~~in~~, hafiflik ~~in~~ olur.

4) 1980 yılında, uluslararası barış ve sosyalizm güçleri, tüm bu gelişmeleri dikkate alarak, emperyalizmin bir dizi saldırısını göğüslediler. Yerli-yabancı tekelci

basında geçirtilen, gözlerden gizlenmek istenen bu başarılar şunlardır:

-Emperyalizm, 1980 yılını Afganistan'daki ulusal demokratik devrimi yerle bir etme yılı olarak ilan etmişti. Bu, gerçekleşmedi. Tersine 1980, Afganistan halkının devrimini savunduğu, yeni adımlarla daha üst aşamalara yükselttiği yıl oldu.

-Emperyalizm ve Pekin'deki hegemonyacı, yayılmacı yönetim, Güneydoğu Asya'da sosyalizmin konumlarını 1980 yılında iyice sarsabileceklerini umuyorlardı. Vietnam'da, Laos'da ve tüm zorluklara karşın Kamboçya'da sosyalizm güçleri yeni kazanımlar sağladılar. Bu politikayı boşa çıkardılar.

-Emperyalizm, 1980'de Hindistan'ın Sovyetler Birliği ile dostluk politikasını yaralamayı gündemine almıştı. Bu gerçekleşmedi, tersine Brejnev yoldaşın son Hindistan gezisi, bu dostluğu daha da perçinledi.

-Emperyalizm, 1980 yılında İran'daki anti-emperyalist hareketi yok etmeyi planına almıştı. Bu ülkedeki çetisik gelişmelere, kimi sağ eğilimlere karşın bunu da başaramadı.

-Emperyalizm,Afrika'da Angola'ya,Etiyopya'ya ve Mozambik'e karşı çeşitli ~~kmk~~ silahlı karışma,çatışma da içerisinde,çeşitli komplolar düzenledi.Tüm bunlar boşa çıktı.Bu arada Güney Afrika'daki ulusal kurtuluş hareketi yeni bir ivme kazandı.

-Emperyalizmin 1980 yılında sosyalist Küba'ya yönelik provokasyonları boşa çıkartıldı.El Salvador'a her türlü yardım göstermesine karşın,bu ülkedeki yurtsever ve devrimci güçler,savaşını daha üst bir ~~ı~~ aşamaya yükselttiler. Terör ve acımasız saldırı ^{kesulları} altında üstüste ülkenin çeşitli bölgelerini gericiliğin elinden kurtarmayı başardılar.

-1980 yılı kapitalist ülkeler için bunalımın derinleştiği,yeni bir devresel bunalımın kapağı dayandığı yıl oldu.İngiltere'de,Fransa'da,^İtalya'da ve İsveç'de son yılların en yığınsal grevleri patlak verdi.

-Ve nihayet 1980 yılı,sosyalist ülkeler için gelişme,refah ve yükselme yılı oldu.Polonya'da sosyalizm kuruculuğunun yasallıklarını dikkate almamaktan kaynaklanan,iç ve dış gericiliğin alabildiğince körüklediği olaylar emperyalizm

tarafından ne denli kullanılırsa kullanılsın,sosyalist ülkelerin ekonomik, politik,sosyal ve kültürel alanlarda kattettikleri yol hiçbir biçimde yadsınamaz!

-1980 yılında halkların barış,yumuşama ve silahsızlanma savaşını daha da güç kazandı.Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Paris toplantısı,Sofya'da toplanan Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu,hemen tüm ülkelerde bu uğurda yapılan gösteriler,mitingler,emperyalizmin politikasındaki yön değişikliğine karşı halkların,en geniş çevrelerin istemlerini dile getiriyordu.

Tüm bunlara baktığımızda kesinlikle ve bir kez daha şunları söylemek gerekiyor:1980 yılı da tüm önceki yıllarda olduğu gibi,emperyalizmin gerile diği, barış ve sosyalizm güçlerinin yeni ve ileri adımlar attığı bir yıl oldu.İlerici insanlık,1981 yılına girerken,~~tüm zorluklara~~ barış ve sosyalizm için daha ileri adımlar atmak için hazırlanıyor.Barış ve sosyalizm için savaşında yeni başarılarla hazırlanıyor.

1.1.1981

TARİHİN SESİ

1 Ocak 1981

CUNTA KOŞULLARINDA DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN SAVAŞ OLANAKLARI

işçi sınıfının,
* Askersel diktatörlüğün işbaşına gelmesiyle Türkiye'de/demokratik güçlerin ~~işçi~~ savaşı olanakları tümüyle yokoldu mu? Egemen burjuvazi amaçlarına tümüyle ulaşabildi mi? 1981 yılına girerken bu soruların yanıtını ~~vermek~~ vermek, demokrasi savaşı açısından yararlı olacaktır. çağımızın en ileri bilimi
* Memleketteki gelişmeleri ~~marksis-leniniz~~ Marksizm-leninizm ilkeleri ışığında ele alan ve değerlendiren TKP, geleceğe iyimserlikle bakıyor. Evet bugün ülkemizde askersel diktatörlük egemenliğini sürdürüyor. Böylesi bir ortamda işçi sınıfının, ilerici-demokratik güçlerin çetin savaşlar sonucu elde ettikleri bir dizi kazanım* ortadan kaldırıldı. DİSK ve yığın sendikaları kapatıldı. İşçi partileri öyle. işçi sınıfının, köylülüğün, küçük üreticilerin, öğretmenlerin memur, gençlik ve ka dın emekçilerin haklarını savunan, ulusal bağımsızlıktan, demokratik

hak ve özgürlükten yana eylem yürüten yığın örgütlerinin kapısına kilit vuruldu. DİSK, TÖB-DER, KÖY -KOOP yöneticileri hakkında 141 maddeden soruşturmalar açıldı. Kürt demokratik hareketi içinde yer alan yurtseverler, bunların demokratik örgütleri "bölücülük" gerekçeleriyle yargılanmaya başlandı. ~~Kürtler~~ Bar dizi baskı yasası daha da ağırlaştırarak gündeme getirildi. Çıkarılan yeni vergi yasasıyla işçiler parçalanmak, birbirine düşürülmek isteniyor. Grev, toplu sözleşme, gösteri yürüyüşü gibi kazanımları ortadan kaldırırcasına sınırlayan tasarılar hazırlandı.

- ④ 12 Eylül Öncesi dönemde TKP üzerindeki yasağın sürmesiyle birlikte işçi partilerinin, sendikaların, demokratik örgütlerin legal çalışma olanakları genişti. İşçi sınıfının, emekçilerin Bu örgütlerin (yığınsal savaşları sonuç olarak bu olanakları genişletmişti. Bütün baskı yöntemlerine ve sınırlamalara karşı komünistler, ilerici güçler parlamenter sınırlı da olsa olanaklardan yararlandılar. Biliyorlardı.

olanaklarına sahiptiler. O dönemde genel grev yasağına karşı işçi sınıfı çok ileri adımlar atmış, hak alma ve demokratik kazanımlarına savunma, bunları daha ileri götürme savaşlarında bu güçlü silaha sık-sık başvurmuştu. Örneğin, DGM'lerin kurulması girişimine karşı işçi sınıfının gösterdiği tepki çok sert olmuş ve o dönemin Demirel hükümeti güçlü bir demokrasi hareketi ve işçi sınıfının savaşı karşısında bu tasarımı Meclislerden geçirme olanağı bulamamıştı. Bugün cunta koşullarında bu kazanımlar yok oldu, bu olanaklar ortadan kalktı. Ama egemen burjuvazi tümüyle amacına ulaşabildi mi? Bugün ülkenin karmaşık yapısına bakıldığında işbirlikçi-tekelci burjuvazinin tümüyle bu amacına ulaşamadığı görülür, çünkü tüm engellemelere, tüm yasaklamalara, bdm türlü zorluklara karşı demokrasi güçlerinin savaş olanakları tümüyle ~~etkiz~~ yok edilememiştir. Her şeyden önce TKP ayaktadır. TKP ve bir dizi demokratik kuruluş, ve bu kuruluşların bilinçli kesim-

leri zor koşullarda da olsa illegal olarak savaşını sürdürüyorlar. Öte yandan sendikal alanda da tüm savaş olanakları tükenmiş ortadan kalkmamıştır. ^{Sınıf sendikacılığı hareketi yokedilememiştir,} Türk-iş tabanında işçi sınıfının örgütlü savaşı için büyük bir potansiyel olarak ortadadır. Geçmişten dersler çıkarılırsa ve TKP ile işçi partileri, Kürt demokratları, tüm ilerici-demokratik güçler arasında sağlıklı bir eylem birliği kurulursa, bu öteki güçleri de etkileyebilir ve bunları da eyleme çekebilir, savaş olanaklarını daha genişletebilir. Çünkü bugün baskıların dışında kalan geniş bir ^{demokratik} ^{suratda bu} ^{gücde} destekliyor. İşte böyle bir eylem birliği kurulduğunda (kesim cuntayı) ~~anayasayı yıkmakla baskıların tükenmesiyle boyuna girmeyi,~~ ^{da} ^{bu durum değişebilir.} ~~fasist terörün baskıların tükenmesiyle destekliyecekleri~~

④ Öte yandan askersel diktatörlüğün gelmesi ordu içindeki gelişmelerin ortamı iyice bu yüzüne çıkardı. İçin elverişli koşullar yarattı. Cuntanın değişik eğilimleri birleştirmek için harcadığı tüm çabalara karşın

bu eğilimler arasında çelişkileri derinleştiren objektif nedenler ortada duruyor. Cunta çelişkileri hafifletmek için bu değişik eğilimler arasında geçici uzlaşmalara gidebilir. Ama bunlar kalıcı değildir. Bu benzer belirtiler vardır. Emperyalizmin ülkemiz üzerindeki baskıları biteviye artıyor. ABD Türkiyeyi Orta Doğu politikasında etkin bir araç yapmak için planlar hazırlıyor. Cuntanın bu baskılara evet veya tümüyle hayır diyebilmesi için olândaki olanakları yeterli değil. Cunta emperyalizmin dayatmaları doğrultusunda yol aldıkça, işbirlikçi-tekelo güçlerin istedikleri yolda yürüdükçe çelişkiler çok daha derinleşecek ve keskinleşecektir. Cuntanın emperyalizmin dünya ölçüsünde izlediği gerginliği arttırma politikasına uyması, onun sosyalist ülkelerle çatışma ve ~~yürüşmeler~~ silahlanmayı körüklemesi politikasına hizmet etmesi ~~değişiklikler~~ onun elinden geldiğince birleştirme çalıştığı (değişik eğilimlerin) amaçlarıyla da çelişiyor. Bu durumda çelişkileri daha da etrileyecek niteliktedir.

*) Bütün bunlar uzun erimli düşünüldüğünde savaş koşullarının çok karmaşıkleştığını ama savaş olanaklarının ~~dağınık~~^{güçlenmiş} olduğunu gösteriyor. Ortadan kalkmadığını ^{ama eğilimi alanların genişleyeceğini} gösteriyor. Evet cunta koşullarında demokrasi ^{arasında bir ayrışma ortaya çıktı.} güçlerinin ~~alanı biraz daraldı.~~ Ama bu demokrasi güçleri arasında geçici olarak ortaya çıkan ayrılmadan ileri geliyor. Bugün demokrasi güçlerinin bir bölümü cuntayı emperyalizmin kimi baskılarına

açıkça evet dememesinden, faşist terör örgütlerine karşı da cephe almasından ötürü destekliyorlar. Tutarlı demokrasi yanlısı güçler ise tehlikeyi cunta yanlısı güçlere kıyasla çok daha kolay kavrayorlar. Bunlar kesin olarak da cuntanın karşısında yer alıyorlar. Cuntanın ülkenin hiç bir sorununu çözemiyeceğini, taraine bunalımları, çelişkileri daha da derinleştirip, keskinleştireceğini görüyorlar. Bunlar böyle yani cunta koşullarında bile/ demokrasi güçlerin birliği için koşulların olgunlaşacağını biliyorlar. Kaldı ki dünya ölçüsünde güçler oranı dün olduğu gibi bugün de sosyalizmden yana değişiyor. İki sistem arasındaki savaş Türkiye'deki gelişmeleri de etkileyecektir. İşçi sınıfının savaşları için en büyük olanak onun Marksçı-leninci partisinin varlığıdır. TKP'yi güçlendirmek, yığınlarla bağlarını pekiştirmek yolunda ardıcıl savaşmak komünistlerin önünde daha yakıcı bir görev olarak çıkıyor. Yığınların isteklerini savunmak, onlara iş, toprak, özgürlük ve

bağımsızlık istemlerine devrimci bir öze sahip çıkmak, onları örgütlemek emperyalizmin maskalarına, tekellerin soygun ve sömürüsüne, cuntanın emperyalizm ve tekeller yanlısı politikasına karşı örgütlü eylemlere çekmek, 1981 yılının savaş gündeminden inmeyen ana görevlerimizdir. TKP MK organı **Atılımın** 1 Aralık sayısında belirtildiği gibi "bugünkü dönem gericilikle ıslahatçı güçleri arasında, askersel diktatörlüğü kalıcılaştırma, rejimi faşistleştirme yanlılarıyla demokrasiye geçme yanlıları arasında, emperyalizmle ulusun ezici çoğunluğu arasında, işbirlikçi-teknelci burjuvaziyle halk arasında ve burjuvaziyle proletarya arasında daha kesin, açık bir çarpışmaya var güçle hazırlanma dönemi olarak beliriyor. Henüz hiç bir sınıf ve politik güç açık sözünü söylemedi".